

Când ești o fire solară, atmosfera gri a Bucureștiului te apasă, și se pare o cocoașă hibridată inutil în viața ta. Acest lucru se întâmplă în cazul lui Alexandru Rădvan. El nu este un artist care să plece urechea la contextul social. El își construiește propriul context. Refugiul lui e de cele mai multe ori mitul sau un model ideal de atmosferă apolinic-mediterraneană. Spre exemplu, Rădvan pictează o serie de imperatori. A avea "imperium" însemna investirea cu autoritate deplină într-o anumită funcție publică. Imperatorii lui Rădvan sunt portrete de oameni ale căror figuri atestă "lucrarea" timpului și a puterii. Sunt imagini ale maturității. Mușchi căzuți, trupuri costelive, oase late și proeminente, membre amputate, priviri în gol sau condescendente. Fără lirisme de circumstanță sau abisalime ieftine. Doar carne pe os ajunsă la maturitate. O miză simplă și eficientă: cum să înfățișezi un trup trecut prin ciur și dârmon sau un chip ce inspiră autoritate, dar e plictisit de putere.

Dan Popescu

Catalogul *32 Romanian Painters*, H'art Gallery, Bucharest, December 2005, p. 73